

Beszámoló

Az önök támogatásával elkészült verseskötetkötet fő gondolati vonala az elidegenedés, az egyén életére oly nagy hatással bíró kortárs csoport feloszlása, megszűnése.

A kötet annak az okát vizsgálja, hogy a pénzen és az érvényesülési vágyon túl mi az, ami a baráti társaságok egyedeit arra sarkalja, hogy olykor hátat fordítva önmaguknak is szétszóródjanak a nagyvilágban. Továbbá, hogy az ember biztonság utáni vágyának teljesülése érdekében az egyén mennyire képes feladni egykori önmagát, és hogy az ily módon megszerzett elért cél mennyire kelepce és mennyire menedék. Arra keresi a választ, hogy az idő múlását leszámítva, mely megszépíti az emlékezést, marad-e valami, ami ezeket az embereket összeköti, és hogy az elvándorlás, pálfordulás és minden más emberi és külső tényezők hatására széthulló emberi kapcsolatok folytatódhatnak-e. Arra keresi a választ, hogy ezek a személyek hátralévő életükben képesek-e az egykorihoz fogható szoros kapcsolatok kialakítására, vagy érdekszövetségek, politikai pártok, intézmények, társadalmi elvárások kielégítésére létrejött gittegyletek, kihasználva a sehova sem tartozásukat olvasztják be őket.

A kintornás ember énekel

Kinek rongy életét
Foltozni kedve se
Bízta a régire
Arra az égire
Beszélik nem halott
Keresték nincsen ott
Hírlik a menybe ment
Takarják fellegek
Takarják fellegek
Csillagok közt lebeg
Fejénél ott a hold
Balján a nap ragyog
Jobbján az isten ül
Kintornán hegedül
Lábánál egy bitang
Bánata csendesül
Bánata csendesül
Dalától felderül
Hírlik a menybe ment
Takarják fellegek.

Téli út

Ülök a bércezen térdemre dőlve
A távoli harang vecsernyére hív
Akartam e e állati sorsot
Ülök ahonnan ellátni messzire

Zavaros álmaim kialudtam rég
Mint ki szolgák közt barátot keres
Vagyok magamban oly nagyon e tájon
S vigasztalóul egy újabb mesét

Cítálok rímek szópufogását
Idézem holtak friss eszét
Vonat sikong a letarolt tájon
Példázván idők bolond futását

Indulok merre a hófödte ösvény
Végül egy vízmosásba ér

S már látszik utamnak vége a kertek
S a hallgatag házak ablakán a fény.

Téli este

Kedvesem alszik az ágyon
Fénye a tűznek fésüli haját
Tanulok tőle boldognak lenni
Varjak lármáznak a gesztenyefákon

És szakad a hó sűrű pelyhekben
Beborít házat és utat
Új s újabb rönk váll füsté ropogva
Szikrákat szór nevetve

Könnyű s gyors szánok jönnek a hegyről
Várok immáron más dolgom nem lehet
Felfűti vérem a csengők zenéje
Álmok kelnek ki az izzó füvekből.

Magad alatt

Egy címet, pár sort, átugorhatsz itt.
Szerzője épp kocsmában vedel.
Vagy munkát kerülve, csavarog ismét.
Kit érdekel ?

Mit mondott nyugodtan elfelejtheted.
Jelleme látod, magáért beszél.
Világmegváltó zagyva beszédét,
(számárbögés az.)
Üres halandzsa.

Elhiheted, ébren álmod mind.
Ki semmire nem jó, mutogatja magát.
Így keres mentséget egy tékozolt életért.
Mit tanulhatnál ?

Hogy vágd az ágat, magad alatt el ?
Sebeid gennybe, miként vakarjad ?
Miként légy bárány, farkasok között ?
Felejtsd nyugodttan el.

Tavaszi jön újra, légy hát szerelmes.
Rügyek fakadnak, áradnak folyók.
A többit találd ki, kocsmába mentem.
Jellemem látod, magáért beszél.

Tavaszi ének

Besüt a nap a konyhaablakon
Kásás sáros hó olvad az úton
Az égen galambok köröznek sereggel
Hallgatom immár csitult sebekkel

Vonulását a vesztés télnek
Kényúr hatalma lassan emléknek
Mit ejtett a tájon viharral jéggel
Forrasztja a nap fénygyolcs kötéssel

A patakhoz megyek öreg cimborám
Ha letépte jármát híreket hoz talán
Híreket sötét erdők gyomrából
Általa törpül s közel a távol

S hogy esteledni kezd indulok haza
A győzelemhez ez is elég már
Kísér az úton szava.

Egy vidéki entellektüel feljegyzései

Az ember mert van hát felkel és jár
Egyensúlyoz két világ között
Tesz vesz s eközben csodára vár
Eszi mit mások s ő maga főzött

Az ember mert van hát vonzódik nőkhöz
Napokat tölt a másodosztályon
Utazik hosszan farhoz csülökhöz
S elcsúszik verse a nyálon

Az ember mert van hát filozofál is
Aki most nincs itt máshol van épp
Vagy megváltást vár mind kis pisis
S cserél havonta eszmét

Az ember mert van és másképpen nem
tehet
Boldog mind szentek ha leissza magát
S megüli párszor ez ünnepet
Míg pénzre hírnévre feni fogát

Az ember mert van belátja végül
Szavaknál többet ér fokos
S nincs miért versét németül svédül
Ha mindenki hülye s csak ő okos.